

med två tredjedelar, dock högst med sextiosex (66) kronor 67 öre för hvarje ordinarie folkskollärare- eller lärarinne-befattning, samt att för detta ändamål Riksdagen måtte anvisa ett förslagsanslag af 360,000 kronor.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1899.

Nils Nilsson i Skärhus.

I motionen instämmer

Nils Svensson.

N:o 87.

Af herr **P. P. Waldenström**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t* angående tillägg till lagen om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet.

Genom lagen om registrerade föreningar den 28 juni 1895 hafva föreningar för ekonomisk verksamhet fått sina rättsförhållanden ordnade. Deremot befinna sig föreningar af annan art i samma osäkra ställning som förut. I vårt land finnas välgörenhetsföreningar, vetenskapliga föreningar, missionsföreningar och andra i mycket stort antal. Många af dem ega fastigheter och andra tillgångar, ofta till ganska högt belopp. Ensamt missionshusens antal lärer uppgå till omkring 1,500, säkerligen representerande ett kapitalvärde af tio millioner kronor. Naturligtvis

motsvaras ock tillgångarna hos de flesta föreningar till ej obetydlig del af skulder. Detta allt gör, att de hafva fullt ut lika stort behof, som de ekonomiska föreningarna, af laglig befogenhet »att förvärfva rättigheter» samt »ikläda sig skyldigheter», äfvensom »att inför domstol eller annan myndighet söka, kära eller svara», och det torde få betraktas såsom ett förbiseende, att denna befogenhet icke blifvit dem tillförsäkrad genom lagen om registrerade föreningar.

Till belysning af den närvarande ställningen i detta afseende bifogar jag här ett högsta domstolens utslag den 12 maj 1898, hvarigenom en missionsförening förvägrats lagfart å en genom köp förvärfvad lägenhet.

På grund häraf tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anholder, att Kongl. Maj:t må låta utarbета samt för Riksdagen snarast möjligt framlägga förslag till sådan ändring i eller tillägg till Lag om registrerade föreningar den 28 juni 1895, att samma rättigheter, som enligt denna lag tillkommer föreningar för ekonomisk verksamhet, må tillförsäkras äfven föreningar af annan art.

Stockholm den 25 januari 1899.

P. Waldenström.

Bilaga.

Kongl. Maj:ts

utslag på de besvär, A. O. Larsson vid Sofielund, A. Eriksson i Södervreten, L. M. Nilsson vid Skogsekeby qvarn, C. E. Jansson i Söderby, H. A. Andersson vid Löflund och N. G. Eriksson i Ektorp, såsom, efter uppgift, styrelse för Vesterhaninge missionsförening, i underdånighet anfört deröfver, att, sedan vid Sotholms häradsrätt å missionsföreningens vägnar sökts lagfart på grund af en till häradsrätten ingifven, den 2 januari 1897 upprättad köpeafhandling, hvarigenom Anders Petter Andersson, jemväl för sin hustru Maria Kristina Karlsson, till missionsföreningen från $\frac{1}{4}$ mantal frälseskatte Välsta n:o 2 i Vesterhaninge socken försålt en till gränserna närmare bestämd lägenhet, benämnd Mellangårds ängsbacke eller Elinsborg, innehållande en hektar fem ar sextio kvadratmeter, och häradsrätten genom utslag den 28 juni 1897, enär icke visadt blifvit, att ifrågavarande missionsförening kunde förvärfva rättigheter eller ikläda sig skyldigheter, funnit ansökningen icke kunna bifallas, så har Kongl. Maj:ts och rikets Svea hofrätt, der ofvanbemälte Larsson, A. Eriksson, Nilsson, Jansson och Andersson jemte K. G. Claeson vid Sofielund, såsom, efter uppgift, styrelse för missionsföreningen, besvärat sig, genom utslag den 13 oktober 1897 utlåtit sig, att som Vesterhaninge missionsförening, enligt hvad handlingarna utmärkte, icke vore ett sådant ordnadt samfund, att densamma lagligen kunde förvärfva fast egendom, blefve det slut, hvartill häradsrätten i målet kommit, af hofrätten faststaldt.

Med Kongl. Maj:ts högsta domstol beslutet; gifvet
Stockholms slott den 12 maj 1898.

Kongl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas ofvanberörda underdåniga besvär och finner ej skäl att i hofrättens utslag göra ändring. Det vederbörande till underdånig efter rättelse länder.

Under Kongl. Maj:ts sekret.

(Sigill).
